

Utorok 29. týždňa

Lk 12,35-38

Platenie za rozhrešenie?

Zostávať v modlitbe a byť pre hlásanie Krista stále pripravený¹

Koľkokrát nás zaskočila návšteva, bratia a sestry, ktorá prišla nečakane? Ešte šťastie, že sme boli včera na nákupe, inak by sme sa hanbili, že by sme im nemali čo ponúknuť.

Ježiš hovorí tiež niečo radostné: „***Bedrá majte opásané a lampy zažaté! Blahoslavení sluhovia, ktorých pán pri svojom príchode nájde bdieť***“ (Lk 12,35.37a).

Starší ľudia si pamätajú na to, keď boli pioniermi, ako hovorili: Vždy pripravený! Ježiš však hovorí o inej pripravenosti. Hovorí o pripravenosti slúžiť, byť pripravený na Jeho druhý príchod. Opásať si bedrá v biblickej dobe znamenalo to, čo dnes obuť si topánky. Byť pripravený kedykoľvek odísť. Keď čakáme priateľa, tak máme nablízku pripravené veci na oblečenie a obutie, aby nečakal dlho. Našou prípravou, naším opásaním bedier a zažatými lampami je čisté srdce. Ježiš túži po čistom srdci, v ktorom on duchovne stále žije a prebýva, ako to sám prisľúbil (porov. Jn 14,23).

Hovorí sa podľa židovského zvyku i iných obyvateľov Blízkeho Východu, že mať opásané bedrá je metaforické vyjadrenie. Obyvatelia si podpásali dlhé objemné obleky, aby im neprekážali v pohybe pri putovaní po prašných cestách. Aj zažaté lampy symbolizujú postoj bdenia, keď sa s radosťou očakáva príchod niekoho. Keď niekoho milujeme, očakávame jeho príchod, alebo sme pripravení ísť za ním. A tak je to aj v láske k Ježišovi. Byť pripravený na Ježišov príchod neznamená byť strnulý a vystrašený. Iba čisté a láskavé srdce dokáže čakať Pána v pokoji. Počas očakávania môže prísť aj ťažký kríž, ťažké boje, utrpenie, pády. Ale svätý páter Pio hovorí: „V duchovnom živote je nevyhnutné ísť vždy dopredu, nikdy nie dozadu. Loďku, ktorá zostane stáť a neplaví sa ďalej, odveje vietor naspäť.“

Naše očakávanie spočíva v bdelosti, v ustavičnej modlitbe (porov. 1 Sol 5,17). My nečakáme na to, že keď zajtra to urobím, lebo dnes nestíham. Nie, už teraz chce Boh nás celých, takých, akí sme.

Tento príbeh hovorí o tom, ako sa istý muž z Turína prišiel vyspovedať k don Boscovi. Ten sa ho opýtal, že kedy bol naposledy na spovedi. Kajúcnik odpovedal, že pred desiatimi rokmi. Don Bosco povedal: „Tak to bude desať strieborniakov.“ „Ako to,“ začudoval sa kajúcnik, „myslel som si, že rozhrešenie je zadarmo!“ Ale don Bosco mu

¹ Porov.: KAČALJAK, M.: Seminárna práca. Spišská Kapitula : 2005.

veľmi pohotovo odpovedal: „Tak vy ste to vedeli, a predsa ste čakali desať rokov!!!“ Nečakajte na to, že sa začneme modliť od zajtra, začnime už dnes. Jedine s Bohom sa oplatí bdiť. Iba s ním získame večnosť, radostnú večnosť.

Ako je to s tou návštevou? Stále mať zásoby, aby sme im vždy mali čo ponúknuť. Preto sa naplňme už tu na zemi Bohom, aby sme sa premenili v neho a žili jedine v prítomnosti Pána, keď príde.

Amen.

WWW.EVANJELIUMSLOVAKIA.SK